

ABONAMENTUL.

Un an 80 cor. (60 lei)
 1/2 an 40 " (30 lei)
 1/4 an 20 " (15 lei)
 O lună 7 " (5 lei)
 Un nr. 30 fil. (25 bani)

□ □

Unirea

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
 odată 1 cor., a doua
 și a treia oară 80 fil.

Manuscrite sunt a se
 trimite la Redacția
 „UNIRII” Blaj.

□ □

E datorința sfântă

a tuturor Românilor: intelectuali, comercianți, industrieși, țărani, să-și dea și ultimul ban cruțat la împrumutul național, emis de Consiliul nostru dirigenț.

Acest împrumut, dimpreună cu cel al Unirii din vechiul regat, Basarabia și Bucovina, sunt chemate să formeze baza financiară a României mari.

Mai ales noi Români, cari am făcut parte din atât de puțin regretatul imperiu austro-ungar, trebuie să ne ispășim toate păcatele, împotriva idealului nostru național, săvârșit prin vârsarea sângelui, contribuirea cu munca și banul nostru la susținerea amintitului imperiu.

Fiecare dintre noi e dator să dea României mari, în muncă și în bani — contribuția de sânge nu s'a cerut decât dela puțini dintre noi — cel puțin de 10-ori, cât a dat — chiar și sililit de forța baionetelor — pentru stăpânitorii unguri.

O poate face aceasta liniștit și cel mai egoist dintre noi, din oricare punct de vedere ar privi chestia:

1. După depunerile la bănci căpătăm cel mult 3% — împrumutul național ne asigură 5% și e liber de orice impozit.

2. Împrumutul e de durată scurtă, până la 1 Februarie 1923 și astfel nu ne leagă capitalul pe multă vreme. Dacă și acest termen de mai puțin de 4 ani ni-s'ar părea în interesul întreprinderilor ce am voi să facem, prea îndepărtat, putem lombarda (pune în gaj) bonurile de tezaur dela acest împrumut, primind — la orice casă publică (de stat) — 50% din valoarea lor nominală și încă cu dobândă minimală de 4%. Astfel, că în acest caz statul ne-ar plăti 1% și după capitalul ce l-am întrebuințat pentru întreprinderile noastre particulare.

3. Împrumutul național se emite cu scopul anumit de a ne salva capitalul ce-l avem în bani, a căror curs va fi pe zi ce merge tot mai scăzut. Pentru liniștirea celor ce ar putea

să creadă, că cursul coroanei va putea fi cândva mai urcat de cât cel de acum, se asigură plățirea în lei după cursul coroanei din anul 1923, iar pentru cazul (cel mai probabil!) că cursul coroanei va scădea și pe mai departe, se asigură după fiecare 100 de coroane nominal cel puțin 50 lei.

4. Chiar și în cazul, că am avea teama — care dinte noi poate să o aibă?! — că am pierde prin acest împrumut nu numai suma iscălită, ci și averea noastră întreagă: este Român, care să nu-și jertfească chiar și viața pentru consolidarea României mari despre a cărei ființă, — atât de reală și atât de măreață! — nici cei mai aprigi dușmani ai noștri nu mai pot să aibă nici cea mai mică îndoială?

5. Subscrierea, și peste trebuințele statului, a împrumutului național va fi cea mai evidentă dovadă înaintea lumii întregi, pentru încrederea ce o avem în trăinicia și desvoltarea statului, la baza căria cea din urmă piatră am pus-o noi Ardelenii, Bănățenii și Ungurezii prin hotărîrea dela Alba-Iulia.

Atunci am auzit vorbiri și strigăte de neuitată însuflețire: *să vedem acum faptele!*

Nicu Negreanu.

Justo,

a strigat de mai multe ori reprezentantul Italiei la congresul de pace, în semn de aprobare a expunerilor dlui I. Brătianu privitoare la revendicările noastre asupra Bănățului. Vestea aceasta ne umple de bucurie. Zilele trecute circulau vești de o răcire a relațiilor noastre cu Italia. Căutam motiunile, abia le găsim, dar nu le dam crezare. Și bine-a făcut. Italia are lipsă de o Românie-Mare, precum și nouă ne trebuie pretenția unei Italii tari. Împrejmuiți de toate părțile de dușmani, între cari nu e esclus să fie și sârbii, trebuie să căutăm, cu tot prețul, prietenia altor state.

Intr'acestea trebuie să fie mai ales Italia. Penizula balcanică a bulgarilor și-a sârbilor ne va fi totdeauna dușmană. O înfrânare a acestor porniri dușmănoase nu ne-o poate da nime mai bine, decât brațul, care va stăpâni Marea adriatică și care va ținea rând în viesparul balcanic. Aceasta va fi Italia.

Dacă avem noi lipsă de prietenia ei, are și ea de a noastră. Jugoslavia, ori confederația balcanică, în care va intra probabil și Bulgaria, va fi de apururi cu Italia într-o fățișă rivalitate pentru hegemonia Mării Adriatice. Noi, un stat tiner și puternic, vom putea înfrâna, într-o anumită măsură, nizuințele de hegemonizare slavă a Adriaticeii. O Adriatică slavizată, pe lângă o Mare Neagră cu strâm-

tori dubioase, ar implica primejdia unei zdrobitoare blocaje economice pentru elementul latin din Orient. Ne-ar isbi pe noi pe români, dar ar isbi grav, iremediabil, și interesele Italiei.

Pe lângă motivele de ordin romantic și homogenitatea de rasă, sunt o mulțime de motive de ordin politic și economic, cari cer imperios o prietenie strânsă între aceste două țări. România e avantpostul latinității în Orient. E în interesul Italiei ca acest avantpost să fie tare și irreductibil. Să fie ca o stâncă de granit, de care să se frângă valurile slavismului împrejmuitor.

Aceleași interese o să măie neamurile surori în aceeași tabără.

P. S.

O circulară dela Gherla.

— Numai azi primim circulara, prin care P. S. Părinte Episcop IULIU îndeamnă credincioșii să urmeze ordinul chemării la arme. O dăm în întregime, pentru deosebita ei importanță. —

Venerați Frați și Preaiubiți Fii!

Nr. 608—1919.

Cuvinte de foc am dori să avem, care să pătrundă întreagă ființa Voastră, când venim a Vă îndruma, să Vă puneți cu toate energiile sufletului Vostru în slujba sfântă a consolidării Patriei noastre scumpe. Calea aleasă din partea acelor, în a căror mâni sunt așezate destinele ei, a fost și este aceea a dragostei, a bunei înțelegeri, a liniștei și a stimei împrumutate, a respectării dreptului fiecăruia, după cum sărbătorește s'a declarat în istorica adunare a națiunii române în Alba-Iulia, unde în numele libertății eșite invingătoare din marea suferințelor, s'a hotărît unirea tuturor românilor și a țărilor locuite de dânșii, cu România și până acum liberă.

Dară asupritorii de veacuri nu s'au putut și nu pot să se impace așa ușor cu gândul, de-a pierde pe aceia, cari numai pentru a le lucra și pentru a-i sluji au fost buni în trecut și cari erau judecați la o robie și

mai grea pentru viitor. Toate erau pregătite pentru a potență însutit suferințele și durerile veacurilor trecute, îndurate de acest popor nefericit până azi. Când sutele de mii a scumpilor frați, piereau pe toate fronturile blăstămate, acasă se aduceau legi draconice, prin cari erau lipsiți de-ași putea cumpără o palmă de loc, școlile ni-se închideau cu sutele și alte proiecte de legi și mai fărădelege, erau gata pentru a așeză asupra noastră cătușele sufletești și trupești, din cari cu viața să nu mai poată eși acest neam, care se mărturisea cu mândrie de român.

Aceste toate le făureau în numel libertății, despre care aveau o concepție cu totul proprie, necunoscută de popoarele civilizate, pentru a apăra, cum argumentau ei atunci, minoritatea disparentă a maghiarimei din Ardeal, față de masele fără număr ale valahilor, față de marea valahă, carea amenință cu perire insulele reslețe ale maghiarilor. Eram mulți, foarte mulți, ba chiar prea mulți în

argumentarea lor atunci, când era vorbă de-a făuri legi de oprinare și sufocare. Azi, când milioanele și-au ridicat glasul și ea un singur om, în mijlocul unei însufletiri de nedescris, cu graiul și cu sufletul au hotărât unirea cu frații și s'au alipit cu toată ființa lor de aceea, carea ca mamă scumpă, cu brațele deschise peste veacuri, îi așteptă, azi, când această hotărâre a maselor apasă în cumpăna judecării marilor neamuri, cari au dus la izbândă stindardul adevăratei libertăți a tuturor popoarelor, fie acelea mari sau mici, azi, nouii reprezentanți ai șovinismului turbat, nu mai pot argumenta ca antecesorii lor cu aceia, că suntem mulți, că masele noastre nesfârșite, că marea valahă, amenință minoritatea disparentă a maghiarilor din Ardeal, după cum se indeletniceau a argumenta în parlamentul din Pesta și numai înainte cu o jumătate an; azi un alt argument le este pe plac: românii sunt puțini, nu sunt în majoritate, azi nu mai este vorbă despre neînsemnatele insule de maghiari în marea valahă, cari sunt amenințate de perire, azi sunt mai mulți maghiarii, și în cazul cel mai rău sunt în acelaș număr ca și românii, și prin urmare nu este îndreptățită hotărârea românilor, prin care liber își croiesc soarta pentru viitor. Dară zădarnică este orice încercare. Cu astfel de argumentații nu se mai poate întuneca lumina soarelui dreptății și a libertății, carea a răsarit și pentru acest neam, însătat cu atâta foc în decursul veacurilor grele a robiei. Nu, nu fraților. Ceeace ochii noștri au văzut și sufletul nostru a cuprins, nu mai poate fi umbrat de neputincioasele încercări ale oprimatorilor de ieri. Pentru toți ar recunoște ei libertatea de ași crea soarta, chiar și pentru negrii din America, cu cari ne-au asemănat un deputat de al lor în ședința parlamentară din toamna trecută, numai pentru noi nu.

(Va urmă.)

Matriculele civile.

După cum istoria bisericească dovedește, originea matriculelor este curat bisericească, cari s'a introdus mai întâiu de către primul episcop athenian Dionisie. După multă vreme, prin Conciliul tridentin, care a durat 18 ani și adevărat din 1545 s'a început și în 1563 s'a încheiat, s'a regulat într'o formă obligatoare conducerea matriculelor de către parohi. În statul nostru li-s'a dat caracterul de documente publice prin legea din

1827, art. XXIII. dela data aceasta în documintele curat bisericești s'a amestecat și statul respective și-a format unele pretensiuni, cărora biserica a satisfăcut cu plăcere pentru pace și pentru interesele credincioșilor săi.

Dupăce însă în Europa s'a pornit un curent statificator pe terenul instrucției, nici biserica n'a putut fi scutită de curentul acesta pornit de către sectele necredincioșilor francmasoni.

La noi, matricule conduse de biserica, s'au folosit ca documente autentice și publice până în 1 Oct. 1895, când s'a introdus matricule civile, votate cu Art. XXXIII. din 1894 cu majoritate de un vot, care în Casa de sus s'a dat de către Mitropolitul Sibiian M. Romanul de pie memorie! De aci rezultă, că aproape întreaga țară a fost contra acestei legi, care numai cu un vot a putut trece ca să fie adoptată; dovadă că n'a fost dorită.

În statul nostru introducerea matriculelor de stat iară a fost lucru necredincioșilor, a liber-murarilor, care corporațiune s'a compune mare parte dintre ovrei și maghiarii șoviniști. Primii, aveau scopul să lovească în bisericile creștine, ultimii, în naționalitățile din stat. Deci alianța acestora a fost destul de puternică ca să ducă statul în cheltueli de milioane prin introducerea matriculelor civile, pe cari bisericile creștine le servia fără cheltueli statului și cu ceva remunerație propriilor săi credincioși.

Clerul nostru, care deplin pregătit în cariera sa, care în cultură a întrecut pe matriculanții statului, care a grijit de autenticitatea datelor matriculări, n'a avut alta vină decât că a condus matriculele în limba română, iară catolicii că le-a condus în limba latină; deci pentru acest motiv a trebuit luate dela dânsii matriculele.

A mai fost încă și motivul patriotic, ca pe bietul popor român ori de altă nație să-l despoaie de numele său familiar și de botez, ca să fie scrise curat după gustul unguresc: zi maghiarizare officioasă.

Dacă un stat face o lege, prin aceea trebuie să caute utilitatea publică, ușorarea morală și materială a cetățenilor. Aci s'a făcut chiar contrariul cu matriculele de stat. Moralul s'a slăbit, că statul prin desfacerea deasă a căsătoriilor a destrămat moralul, a sporit concubințele și căsătoriile clandestine.

S'a îngreunat statul prin cheltuelile de matriculanți, a sporit lefegii și cheltuelile de imprimare. A scârbit poporul și l-a

îngreunat cu o povară să alerge 3-10 klm. depărtare să-și facă vestirile și dispensări, căsătoria, însemnarea botezaților și morților. Până aci aceste toate și le-a isprăvit țaranul în satul său cu preotul propriu. Oare zilele folosite cu alte lucrări, nu cu alergări dintr'o comună în alta, n'ar spori averea națională? Matriculele civile sunt o povară pe spinarea bietului român, de care îngrabă trebuie să-l scape Consiliul nostru dirigent. Este păcat neiertat a pedepsi poporul cu lucruri fără nici un folos, din contră păgubitor, cum dovedesc toate împrejurările amintite.

Preoțimea noastră, care la întemeierea statului român are partea cea mai puternică, care secolii întregi a ținut cu peptul său vigoros viu simțământul național între oricare împrejurări, care nu s'a retras nici dela o muncă ori jertfă când a pofțitu-o lupta pentru deșteptarea și apărarea turmei sale, care are pregătire deplină și demnitate a nu face falșuri, că mulți matriculanți civili; trebuie fără multă filosofare puși în demnitatea sa, în încrederea statului: să conducă matricule cari le-a condus moșii și strămoșii lor.

Poate cineva mi-ar spune cum că și în România proprie sunt matricule civile. Da știu, că sunt, copiii mei acolo s'au înmatriculat, dar acolo este, respectivă a fost lipsa. De ce, ar întreba cineva? N'am chemarea a fi critic ci simplu cronicar, care cunosc pedestalul unde stăm noi clerul din cele 26 comitate. Noi în rândurile noastre har Domnului avem bărbați, cari nu matricule dar chiar statul l-ar putea governa și încă cu multă chibzuală și multămire a nației române. Premenirea morală chiar și în România noi trebuie să o împlinim, de care au mare trebuință.

Dacă facem mărturisire adevărată trebuie să spunem, că nici o dispoziție a statului n'a fost atâta blăstămată, înjurată și după puțină batjocorită de către popor ca și căsătoria civilă și matriculele de stat.

Când veniva vremea să fie întrebat poporul despre matricule și căsătoria civilă, cu un glas va pretinde ștergerea instituției ungurești și păgubitoare. De aceasta voință trebuie să țină seamă și intelectualii noștri, cari de altfel în cele ale moralei sunt mai elastici, iar poporul conservativ.

Matriculele de stat ale ungarilor n'au chemare și rațiune de a fi, decât în arhive și mușee, acolo să le îndrume Consiliul nostru dirigent întru cât privește satele noastre curat ro-

mâne: iar pentru unguri lase-le în ființă; dar nu în limba lor. Noi zilnic ne rugăm, „mântu-este-ne de cel rău“ deci credem firm, ruga ni-s'a ascultă.

R.-Cristur 1919 28 Febr.

I. Costin,
paroh gr.-cat.

Azil de copii în Beiuș.

Un exemplu de urmat.

În Beiuș, la stăruința laudabilă a mai multor dame, s'a înființat un azil de copii. Partea leului a avut-o dna Marta Iepure. Dintr'o scrisoare mai lungă, ce ne-a sosit cu întârziere, reținem părțile mai însemnate, ca un îndemn pentru cei ce ar trebui să facă la fel.

Aflându-se în jurul Beiușului mai mulți copii total orfani, fără avere și încă neapți de lucru, cari până acuma nu s'au putut transporta pe la orfelinate, a trebuit să se înființeze pentru ei azil, unde să fie adăpostiți și îngrijiți în iarna aceasta. N'am avut nici un fond pentru înființarea acestui azil.

Mai înainte am mers pe sate să ne convingem dacă într'adevăr copilașii sunt în așa stare, cum am avut informații despre ei. Dar i-am aflat între împrejurări și mai triste de cum ni le-au descris. Unii zăceau într'o colibă de jumătate dărîmată, jos pe pământ în cea mai mare necurătenie. Alți copii erau de tot singuri, cei mai mici și azi strigă după mamă, — cei mai mărișori umblau prin sat după cojițe. Nu eră însă cine să-i spele, i-au umplut diferite boale și iară a trebuit să vină la spital, — de unde apoi după vindecare nu i-am mai lăsat la cerșit — ci am mers noi pentru ei.

Am mers în Dumineci pe sate, am descris oameilor soarta tristă a acelor orfani și le-am spus, că locaș ar fi pentru ei — din grația Il. Sale Ioan Pap episcop în Arad, — dar nu avem lemne, bucate și altele. Au început a lăcrima oamoni și au strigat, că au-i vor lăsa să rabde frig și foame, le vor duce ce le va trebui. Au și adus de toate și azi deja 10 copii total orfani, culeși de pe străzi sunt adăpostiți la azilul ce s'a deschis fără nici o paradă în ziua de sf. Ioan.

Sufletele nobile, cari ne-au încurajat și sprijinit întreprinderea noastră au fost dna Irina Antal, acoperind pân' acuma toate spesele curente ale azilului. Dna Barbara Gera cu soțul saale Al. Gera, canonic au, provăzut copiii în prima săptămână cu alimente și lemne, au dat o mare parte din mobiliatură și hainele de lipsă.

Doamnele din Beiuș încunjură cu dragoste pe acești orfani, le duc din prisosul lor bucate mai bune, le premerge în privința aceasta cu exemplu bun dna Viora Dr. Ciordaș, prezidenta Reuniunii de femei din Beiuș.

Le mulțumim dlor preoți: Florian Goino, Aurel Iliuțiu, Georgiu Pinte, Georgiu Roman și dnei Maria Iliuțiu preuteasă, cari au colectat toate cerealele de lipsă pentru azil, dlui I. Roman și dnei M. Bulcaș cari i-au pro-văzut cu opinci pe orfani, dsoarei Mézaros care le-a cusut căciulițele și dsoarei Hoza care le-a făcut cojoacele ce le-a croit cu mare desteritate I. Meze.

Pe lângă aceea, că ne-am împlinit datorința creștinească, cred că am făcut și un lucru ce ar fi demn să se imiteze și în alte părți, căci astfel am putea scăpa sute de orfani, cari ar deveni membri folositori ai neamului. Apoi mai ajungem și alte scopuri. Ne apropiem de țărani, căci văzând ei că ne interesăm de copiii de tot părăsiți dela sate, se vor convinge că cărturarii nu trăesc numai pentru sine, ci promovează și binele poporului.

Atâta din scrisoare.

Din partea noastră lăudăm străduința aceasta frumoasă a damelor beiușene. Ar fi de dorit ca pilda să fie de cât de multe urmată. Avem reuniuni de femei în toate părțile. Dar activitatea lor lasă multe de dorit. E timpul ca femeile noastre să-și iea și ele partea cuvenită în opere de clădire a României mari. Să nu fie numai spectatoare impasibile, numai statistice de decor în uriașa muncă de înălțare a statului nostru românesc. E atâta energie, atâta entuziasm cald, o așa de surprinzătoare spontaneitate la lucru în cealaltă jumătate a neamului nostru, în sexul femeiesc, încât ar fi o mare pagubă să se irosească acest capital prețios.

Ce încurajați am fi noi bărbații dacă alături noastră, în aceeaș brazdă de muncă, am vedea sexul frumos, cu forța lui de lucru veșnic întineritoare și proaspătă.

Și o să le vedem cu siguranță.

(p. s.)

Eroul Căpitan Ignat și mitralierii săi.

Printre cazurile de eroism individual, cari se numără cu miile, se citează cazul bravului Căpitan Ignat.

Erau lupte năpraznice, unde moartea ședea alături cu luptătorul și unde individul se pierde în masă și nu mai înseamnă nimic în fața forțelor și intereselor puse în joc.

Căpitanul Ignat comanda o companie de mitraliere din Reg. 51 Infanterie. Lupta în toiu, poziția trecea din mână în mână, dar compania se întărise bine și nu schimbă piesele de loc în tot cursul luptei cu fluctuațiuni; dar poziția trebuia evacuată, căci inamicul era gata s'o înconjoare. Era chestie de aprecieri personale, pe teren, singurele posibile în acele clipe.

Unele plutoane plecară, altele cu căpitanul Ignat, care luase comanda, rămăseră pe poziție ca să o apere cu orice preț. Profită de faptul, că nu avea ordin scris să părăsească terenul și de aceea trimise om să spună la locul în drept, că Ignat, căpitanul, nu se retrage de pe poziție fără ordin scris.

În fond atât de mare era exaltarea atât de strălucită bravura, încât nici o forță din lume n'ar fi reușit să-l cîntească din loc.

O parte din trupe evacuasera poziția; Căpitanul Ignat cu cea mai mare parte din compania de mitraliere și resturi din companii vecine rămăseră locului și organizară într'o clipă poziția pentru rezistență înverșunată, chiar dacă inamicul ar încunjură-o.

Nu trecu mult și Nemții apărură din toate părțile.

Soldații ședea în ascunzișuri fără să dea niciun semn de viață.

Lăsară pe inamic să se apropie la 40 de pași și deodată mitralierele Căpitanului Ignat începură focul și soldații din ascunzătorii traseră chiuind.

Primele linii nemțești căzură deodată.

Se făcu un moment liniște.

Apoi în hărmălaia câmpului se distinseră noi atacatori. Mai număroși de jur împrejur.

Mitralierele trâncăniră din nou, puștile la fel, până ce primele valuri ajunseră în liniile poziției. Atunci mitralierii lăsară mitralierele, pușcașii apucară armele de țevă și lupta începu corp la corp, pe vieață și pe moarte.

La sfârșit lipseau mulți de-ai noștri, dar Nemții fuseseră respinși în desordine și poziția Căpitanului Ignat rămăsese ca un cuiu în frontul inamic.

Lupta dură toată ziua și toată noaptea. Când atac de infanterie, când bomuadament înverșunat de artilerie!

Spre dimineață căzuseră cea mai mare parte din apărătorii poziției. Mai rămăsese câțiva soldați și Căpitanul Ignat ce conducea singur două mitraliere.

Lupta reîncepușe mai strașnic ca totdeauna, când un obuz de calibru mare îngropă pe vecie pe Căpitanul Ignat, împreună cu mitralierele sale.

Și deodată cei câțiva soldați ce rămăseră în întăritură auziră glasuri cunoscute și tunicile albastre românești se iviră printre dărămături.

Păstrarea acelei pozițiuni făcuse posibilă refacerea frontului dela Răzoare și înaintarea ai lor noștri.

Dar Căpitanul Ignat se sfârșise. Murise, însă moarte de erou, pentru România Mare!

Virgiliu Șt. Serdaru.
(Lupta dela Mărășești).

O lege aspră, dar bună.

Toți acei cari prin svonuri false răspândite anume în public, prin oferte de prețuri mai mari decât cele cerute, printr'o asociere a tuturor deținătorilor aceluiaș fel de marfă, vor tinde să nu vândă mărfurile de cât cu un anume preț, și vor împiedeca astfel concurența naturală și liberă, vor fi pedepsiți cu închisoare dela o lună până la trei ani și cu o amendă dela 500 până la 50.000 de franci, sau cu una din aceste pedepse.

Vor fi pedepsiți cu aceeași pedeapsă toți cei cari personal, sau în calitate de însărcinați cu orice titlu, cu direcția sau administrarea unei societăți sau administrații oarecare, chiar fără întrebuintare de mijloace frauduloase, dar într'un scop de speculație ilicită, adecă nejustificată de nevoile aprovizionărilor lor, sau de legitimizele prevederi comerciale sau industriale, vor fi operat sau încercat să opereze o ridicare de prețuri la alimente sau mărfuri peste cursul determinat de concurența naturală și liberă a comerțului.

Tribunalul va putea să ordone în toate cazurile ca sentința de

condamnare să fie publicată în întregime sau în parte în ziare, sau afișată în anume locuri, mai cu seamă la poarta casei, a magazinetor, fabricelor sau atelierelor condamnatului, — totul pe cheltuiala lui proprie, în limitele amendei ce se va da.

Tribunalul va fixa dimensiunile afișagiului, caracterele tipografice, și timpul cât va ținea afișarea.

Când condamnatul va căuta să suprime sau să rupă afișele, fie direct, fie prin alții, va fi condamnat la închisoare dela 1—6 luni și la o amendă de 100—2000 de franci.

În caz de recidivă, se va pronunța maximul pedepsei și pedepsele vor putea fi îndoite.

Această lege s'a adus în Franța. Ar fi bună și la noi. O recomandăm în atenția Conziliului Dirigent.

Oficiale.

Ordin circular

referitor la listele personale ale ofițerilor.

Toți ofițerii în penzie, de rezervă și de gloate, cari nu stau în serviciul militar activ, au să trimită imediat, dar cel mai târziu până în 10 Martie 1919 st. n. o „listă persoală” în dublu. Imprimare pentru listele personale se află la comandamentul teritorial A. B. U. și la comandamentele cercurilor de recrutare, de unde se pot cere.

Listele nu sunt a se trimite prin poștă, ci a se înainta sau în persoană, sau a se trimite prin jandarmerie, sau prin forurile administrative la proximal comandant al cercului de recrutare, de unde un exemplar va fi înaintat comandamentului teritorial A. B. U. în Sibiu, iar al doilea va rămâne la comandamentul de recrutare.

Toți ofițerii se fac atenți, că este în interesul lor propriu să trimită cât mai în grabă listele cu date precize, ca să poată fi trecuți în armată și să primească împărțire corăspunzătoare.

General de divizie:

Baron Boeriu.

*

Secția organizării 6. 7.

Nr. 5748.

Din raportul comisiilor de remontă reiese, că mulți deținători de cai erariali nu se prezintă la conscrieriile ordonate din partea Comandantului teritorial A. B. U.

Mulți sunt de credință, că caii aceștia dați în folosință sunt proprietatea lor și deci pot dispune de ei în liberă voie.

Tot așa cunosc rapoarte, că unele ligiuni fără nici o autorizație au vândut caii aceștia erariali în licitație publică.

Împrumutul național.

Grăbiți, frați Români și subscrieți la acest împrumut, cât de mult.

Coroanele își pierd valoarea în fiecare zi, dar banii subscriși la împrumut vor aduce procentele sigure.

Orice contribuție e o cărămidă la noua și puternica clădire a României-Mari.

Și România-Mare e a noastră, — a tuturor Românilor!

S'a aduce din nou tuturor interesatilor la cunoștință, că Consiliul Dirigent consideră întreg materialul de proveniență militară și civil erarială ca proprietatea statului român și oprește orice cumpărare, ori vânzare a oricărui fel de material erarial. Prin urmare au se fie prezentați:

1. acei cai a căror bilete de vite s'a estradat sau s'a transcris începând din 1 Noembrie 1918, fie chiar pe baza unui document de vânzare, provăzut cu sigil oficios a unei autorități militare austro-ung. sau germane. Comisiile de remontă vor decide cu ajutorul factorilor competenți, că acești cai sunt de proveniență militară sau nu.

Caii de proveniență militară, despre cari nu se poșede nici un document, găsiți, prinși pe drum etc.

Acei particulari, cari nu se vor supune acestui ordin vor fi, pe lângă confiscarea cailor fără de nici o despăgubire, pedepsiți cu inehisoare și cu amândă in bani până la 10,000 coroane.

Tot odată se aduce la cunoștință, că caii descuțați vor fi numai in parte chieamați inbrun număr restrâns luându-se in considerare pe cât se poate lipsele poporului de-ași putea face lucrările de primăvara. Celor ce li-se vor chieamă caii, vor primi o despăgubire pentru ințreținerea lor in zilele de iarnă și anume:

De fiecare cal chemat până la finea lui Februarie 500 cor., pentru cei chemați până la finea lui Martie 700 cor. și cei chemați până la finea Aprilie 900 cor.

Sibiu, 2 Martie 1919.

Pentru șef:
general de siguranță
Popp.

Nr. 217/919.

Aviz.

In concordanță cu ordonanța referitor la legitimații de călătorie și pașapoarte; publicului doritor a obține astfel de legitimații, respective pașapoarte i-se aduc la cunoștință următoarele:

1. Cererile sunt de a se înainta direct la biroul pentru pașapoarte, in Sibiu, str. Honterus Nr. 17 Etaj.

2. Cererea înainte de 8 zile nu se urgitează. Urgitarea înainte de timpul indicat se consideră drept molestare a oficiului.

3. Cazurile extra-urgente sunt a se semnala in cerere; cu ocașiunea înaintării cererii este de a se atrage atențiunea, autorității asupra acestei împrejurări. Astfel de cereri vor fi rezolvite

după putință in timpul cel mai scurt.

Ordonanța referitor la legitimații de călătorie și pașapoarte apărută in Gazeta oficială Nr. 7, se întregește in modul următor:

Ordonanța Nr. 7. p. 2. aliniat c. se modifică așa: pentru o călătorie in interiorul liniei ocupate de armata regală se va proceda ca până acuma. In afară de linia ocupată de armata regală, in România, Basarabia, Bucovina și pe teritoarele fostei monarhii austro-ungare, se vor da legitimații cu fotografii de cătră prefectul județului, orașului cu municipii. Aceste certificate vor trebui să fie prezentate pentru vidimare și aprobare, resortului de interne și comandamentului armatei din Transvania, in Sibiu.

4. Toți aceia, cari nu au domiciliul recerut, pe baza cărui se poate obține certificate dela prefecturi se vor adresa pentru aceste la Consiliul Dirigent resortul internelor.

Pentru acești acum numiți se vor da tot la resortul internelor și certificate pentru teritorul liniei ocupate de armata regală; cu aceea, că pentru aceste legitimații nu vor trebui să aclude fotografii, remânând însă in vigoare pentru liberarea lor toate dispozițiile punctului 3 a ordonanței.

Punctul 4 se întregește cu aceea, că se mai adaugă la datele personale și religia.

Pentru blanchetele necesare afară de linia ocupată de armata regală toți prefectii se vor adresa secretarului de interne.

Alte dispoziții ale ordonanței remân neatinse.

Sibiu, 18 Faur (3 Martie) 1919.

Resortul afacerilor interne.

Șef de secție

Dr Deleu.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Informațiuni.

* **Banca „Patria“ din Blaj** primește din întreg jurul subscrieri pentru imprumul național al Consiliului Dirigent.

* **Jidanii**, din Bulgaria au pornit o acțiune puternică pentru emigrarea in Palestina. Au hotărît colectarea unei sume de 20 milioane, cu care să vină in ajutorul celor ce vreau să emigreze. Pilda aceasta își va avea urmași și la noi, unde sunt jidani și mai mulți și mai bogati.

* **Anatole France**, marele scriitor francez, e cel mai fervent apărător al aspirațiilor grecești.

* **In Croația** se semnaleză grave dizordini, cauza lor ar fi autoritățile sârbe.

* **Cetitorii nostri** se plâng, din mai multe părți, că ziarul le merge neregulat. Ii încredințăm că nu e din vina noastră. Oricine se poate convinge, la fața locului, că »Unirea« se tipărește zilnic, regulat, între orele 4—5 d. a. Spediția se efeptuează, de asemeni regulat. Ceice nu primesc ziarul regulat, să-l reclame cât mai des, la postă.

* **Clemenceau** a declarat, după cum scrie »Temps«, că in 17 Martie va susține conferenței tratatul de pace.

* **La începutul lui April** tratatul preliminar de pace va fi prezentat delegaților puterilor centrale spre a-l iscăli.

* **Helgoland** va fi aruncat in aier. Acesta e planul delegaților de pace englezi. Materialul exploziv de lipsă il vor subministra fabricile de muniții germane. Cei 3400 locuitori ai acestei inzule vor fi colonizați altundeva. Prin aceasta va dispărea cea mai însemnată stațiune germană de submarine.

* **Orașul Pojon**, după informații din Viena, va fi declarat de oraș internațional. Atât Bohemii; cât și ungurii se vor retrage la 20 km. dela Dunăre. Teritorul intercalar va fi zonă neutrală. Acest teritor va fi declarat de republică, care va decide prin plebiscit unde să aparțină.

* **Károlyi** a fost duminică in Sătmăr. In suita lui a fost între alții ministrul de războiu Böhm și un corespondent al ziarului Daily Telegraph. A ținut vorbiri și-a luat in revistă miliția ungurească de acolo. Mai poate oare zice prezidentul republicei ungurești, că n'are nimic de a face cu bandele de săcui, cari ne schinjue frații?

* **Italia** va pretinde dela Austria și Ungaria o despăgubire de războiu de 12 miliarde. Aceste două țări vor da Italiei in locul acestei sume mari, lemne de edificat.

* **Germania** nu va putea ținea, conform hotărării congresului de pace, o armată mai mare de 200.000 soldați.

* **Fortificațiile dela Kiel** vor fi dărâmate, iar canalul neutralizat.

* **Wilson** in zilele acestea se va reîntoarce la Paris, e rechemat de urgență pentru a hotărî termenul de chemare la conferență a delegaților germani.

* **Ruskij și Radko**, vestiții generali ruși, după vești venite din Rusia, au fost împușcați.

* **In Cluj doi evrei** au fost condamnați la câte 30.000 cor. amendă pentru vânzare peste prețul maximal și pentru că s'a găsit la dânșii in magazine 20.000 kgr. brânză, pe care voiau s'o vândă peste prețul maximal.

* **Curs de postă și telegraf** se va începe zilele acestea in Cluj. Vor fi o sută ascultători. Se ține românește.

* **Pentru orfelinatul din Blaj.** Dl Titus Măhăra și Ana Miclea din Ighiu au transpus orfelinatului din Blaj 263 cor. 30 fil. colectați la nunta lor. Dl N. Czitrion din Crăciunel in semn de mulțămită, că nu a avut nici o daună in decursul tulburărilor revoluționare din Novembre 1918, a depus la cassa Batalionului II. din legiunea română din Blaj cor. 500— Comanda legiunei i-a transpus orfelinatului din Blaj.

Donatorilor le mulțumește in numele orfanilor. *Alesiu Pop*, direct. orfel.

Posta Redacțiunii.

Mai multora. Rugăm pe ceice ne scriu articoli sau corespondențe de informație, ca să scrie numai pe o față, cu peana și cât se poate mai legibil.

Preoți! Învățători!
răspândiți „UNIREA POPORULUI“ printre săteni.

Care întreprindere ori deposit din România Mare mi-ar putea liferă opt petrii de moară de apă de 48 țoli.

Răspuns pe adresa

ION BELU,

preot in Dileul-român.

(35 3-3

(posta Marosugra.)

Aviz.

Esecut tot felul de lucrări de zugrav — cu deosebire chillii și edificii întregi.

(41) 1-3.

Iacob Spielmann

Blaj (sub curte).

Cerem

de urgență adresa preotesei văduve de 50 ani care a publicat 3 anunțuri in ziarul nostru.

I-se ofere mai multe posturi de conducătoare de casă la preoți.

1-3

Proprietar și Editor:

Consiliul Național Român din Blaj.

Director: ALEXANDRU CIURA.

Redactor: Ovidiu Hulea.